

Maria Supryn, Maria Sydoruk

Kazimierz Dolny, pow. Puławy

Informator Archeologiczny : badania 8, 231-232

1974

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

JEZIORO WIECKO, pow. Chojnice
Nadleśnictwo Kaliska

Katedra Archeologii
Uniwersytetu Łódzkiego

Badania prowadził mgr Wiesław Stępień przy współudziale Klubu Archeologii Półwodnej "Tryton" z Bydgoszczy. Finansowała Katedra Archeologii UŁ. Pierwszy sezon badań. Osada nieobronna - XIV, XV wiek.

Celem badań było przebadanie dna jeziora, ze zwróceniem szczególnej uwagi na brzeg półwyspu, dawniej wyspy, na którym znajdowała się osada. Sam półwysp jest porośnięty bujną roślinnością, teren jest grząski i bagnisty. Ciekryto tutaj ślady po rowach odwadniających. W trakcie badań podwodnych brzegu półwyspu natrafiono na dużą liczbę ułamków ceramiki późnośredniowiecznej oraz na fragmenty obróbnego drewna. Najwięcej tego rodzaju zabytków znaleziono w południowo-zachodniej partii półwyspu. Natrafiono również tutaj na liczne konstrukcje drewniane w postaci leżących bali ze śladami obróbki. Niektóre konstrukcje przypominają swym położeniem i zarysem fragmenty konstrukcji zrębowej. Wzdłuż nasady półwyspu, tuż przy zabagnionym przejściu, wykryto w dnie konstrukcję przypominającą konstrukcję plecionkową, a składającą się z szeregu wbitych, w niewielkiej odległości od siebie, palików. Badając dalej wybrzeże jeziora natrafiono, przy brzegu drugiego mniejszego półwyspu, zwanego przez miejscową ludność "popielnikiem", na dużą powierzchnię bruku kamiennego, niespotykaną nigdzie więcej, oraz na obróbną, dość znacznych rozmiarów belki.

KAZIMIERZ DOLNY, pow. Paławy

Pracownia Archeologiczno-Konserwatorska P. P. PKZ
Oddział w Lublinie

Badania prowadziły mgr Maria Supryn /autorka sprawozdania/ oraz Maria Sydoruk. Finansowało Muzeum w Kazimierzu Dolnym. Drugi sezon badań. Zamek XIV-XV do XVIII w.

Kontynuowano prace na terenie dziedzica zamkowego. Eksplorowano kolejne wykopy w celu uzyskania pełnego, poprzecznego przekroju nawarstwień dziedzica w północnej i południowej jego części. W wykopach w partii północnej, bezpośrednio pod powierzchnią terenu zalegał calec, w wykopach zaś w partii południowej stwierdzono warstwy stanowiące kontynuację występujących w ubiegłorocznych wykopach tego ciągu.

Ponadto założono wykopy badawcze w środkowej partii dziedzińca, poczynając od rozszerzenia ku wschodniej kurtynie jednego z wykopów eksplorowanych w ubiegłym roku, w którym stwierdzono wówczas warstwę gruzową o dużej miąższości. Okazały się one być zasypiskiem wykutej w skale studni, której cembrowinę odsłonięto na głębokości 1,30 - 1,50 m. Cembrowina ta o kształcie owalnym, o wymiarach 4,00 x 2,50 m wykonana jest z kamienia wapiennego na zaprawie wapiennej. Część fundamentowa cembrowiny posiada bardzo interesującą konstrukcję, a mianowicie występują tu, pierwotnie 4 - obecnie zachowane są fragmentarycznie 2, quasi trompy. Studnia usytuowana jest w środkowej partii sztucznie wykonanego w calcu zagłębienia, być może związane z piwniczną kondygnacją wcześniejszego budynku.

W wykopie założonym po zewnętrznej stronie kurtyny zachodniej /na północ od wieży zachodniej/ stwierdzono istnienie przybudówki, najprawdopodobniej o charakterze gospodarczym z I połowy XVII w. Wymiary jej wynoszą 11 x 4 m, przy czym dzieli się ona na 2 pomieszczenia, w przybliżeniu 5 m długości. W południowym pomieszczeniu odkryto posadzkę z płyt kamiennych, w północnym z ceramicznych - obydwie zachowane szczątkowo. Pod posadzką pomieszczenia północnego, na głębokości 0,50 - 0,60 m, w warstwie datowanej na XVI/XVII w., znaleziono szkielet ludzki.

Poza w/w założono wykopy na południowym stoku wzgórza, między zamkiem i farą, gdzie odkryto wybraną w litej skale wapiennej suchą fosą 8 m szerokości. W obniżeniu terenu na północ od zamku fosy nie stwierdzono, a jedynie naturalne zakłębienia. W toku prac pozyskano dużą ilość zabytków ruchomych, głównie ułamków naczyń, tak średniowiecznych, jak i nowożytnych.

W przyszłym roku badania będą kontynuowane.

KOMOROWO, pow. Szamotuły
Stanowisko 4

patrz
wczesne średniowiecze

KRAKÓW
ul. Kanonicza 5

Pracownia Archeologiczno
Konserwatorska P. P. PKZ
Oddział w Krakowie

Badania prowadzili mgr Krystyna Kruczek i mgr Ewa Kwaśniewska. Finansował DZBM Stare Miasto. Pierwszy sezon badań. Kamienica /okres średniowieczny i nowożytny/.

W trakcie nadzoru archeologicznego przy pracach budowlanych w wykopie przylegającym do frontowej ściany budynku wyróżniono dwa poziomy